

AVIZ

referitor la proiectul de **Ordonanță de urgență** privind
salarizarea personalului **Agenției Naționale pentru Locuințe**

Analizând proiectul de **Ordonanță de urgență** privind
salarizarea personalului **Agenției Naționale pentru Locuințe**,
transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.106 din
24.06.1999,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(3) din
Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ proiectul de ordonanță de urgență, pentru
următoarele considerente:

1. Proiectul de ordonanță de urgență are ca obiect de
reglementare stabilirea cadrului juridic pentru salarizarea personalului
Agenției Naționale pentru Locuințe, înființată prin Legea
nr.152/1998, prin derogare de la prevederile Legii nr.154/1998.

2. Având în vedere natura juridică a Agenției Naționale pentru
Locuințe considerăm că, **stabilirea unui sistem propriu de
salarizare, creează o poziție care poate fi considerată
discriminatorie față de celelalte categorii de personal din
instituțiile publice bugetare.**

Necesitatea salarizării speciale a personalului Agenției
Naționale pentru Locuințe nu este suficient justificată, deoarece
pregătirea, competența profesională, importanța socială și
complexitatea activității sunt elemente avute în vedere pentru oricare
din funcțiile specifice sectorului bugetar.

Menționăm în acest sens, alte 3 agenții având scopuri și competențe, cel puțin tot atât de importante, pentru care salarizarea se face potrivit prevederilor Legii nr.154/1998: Agenția Română pentru Dezvoltare, Agenția Națională pentru Dezvoltare Regională, Agenția Națională pentru Ocupare și Formare Profesională.

Considerăm că o eventuală comparație cu salarizarea Agenției de Valorificare a Activelor Bancare nu se justifică întrucât această instituție are un statut cu totul special, fiind într-un fel un substitut al băncilor comerciale care au un alt regim de salarizare decât instituțiile publice.

3. Proiectul nu întrunește cerințele prevederilor art.114 alin.(4) din Constituție potrivit cărora "**În cazuri excepționale**, Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență", deoarece nici din Nota de fundamentare și nici din ansamblul reglementărilor propuse nu rezultă care sunt "cazurile excepționale" care să justifice emiterea unei Ordonanțe de urgență având ca obiect salarizarea personalului Agenției Naționale pentru Locuințe. De altfel, Curtea Constituțională a statuat prin Decizia nr.65/1995 că existența cazurilor excepționale trebuie să rezulte din existența **cumulativă** a două elemente: **urgența reglementării unei situații** care impune luarea unor soluții imediate și **evitarea unei grave atingeri aduse interesului public**.

Or, din proiectul ordonanței de urgență nu rezultă că aceste cerințe sunt îndeplinite.

Tot Curtea Constituțională a decis, într-o altă soluție de speță (Decizia nr.83/1998) că ordonanța de urgență **nu constituie o alternativă** la discreția Guvernului prin care acesta și-ar putea încălca obligația sa constituțională de a asigura reglementarea **prin lege**, de către Parlament, a relațiilor ce constituie obiectul acestei reglementări.

4. La art.4 considerăm că, prevederile potrivit cărora salarizarea personalului Agenției Naționale pentru Locuințe se face prin **negocieri colective** sunt în contradicție cu dispozițiile cuprinse la art.2, în conformitate cu care salarizarea personalului "se face pe baza criteriilor aprobate de Consiliul Național de Coordonare", la aceasta adăugându-se faptul că finanțarea acestei instituții este asigurată în primul rând din alocații bugetare și că salariile și încadrarea pe funcții sunt stabilite printr-un act normativ la nivel de lege.

Un regim de salarizare stabilit prin negocieri colective ar fi posibil doar dacă Agenția și-ar schimba statutul și ar funcționa în regim extrabugetar.

5. La art.6 nu s-a precizat de către cine se face actualizarea valorii de referință specifice pentru Agenția Națională pentru Locuințe, stabilită la 1.000.000 de lei, care este o valoare de referință superioară celei mai mari valori de referință sectorială aplicată în sectorul bugetar, inclusiv pentru salarizarea Președintelui României și a Primului ministru, valoare care la nivelul lunii aprilie 1999 este de 686.058 lei.

6. La art.11, "condițiile speciale de muncă" nu își găsesc corespondent în legislația în domeniu (acestea fiind clasificate în condiții "normale, grele sau periculoase)". Aceste prevederi sunt excesive, fără corespondent în realitate la vreun organ al administrației publice și centrale.

7. În Anexă nu s-a făcut ierarhizarea coeficienților de multiplicare pe limite "minim" respectiv "maxim", pe grade profesionale (S și SS.D) și trepte profesionale (M) pentru funcțiile de execuție, pentru personalul din activitatea de secretariat-administrativ, gospodărire și de deservire.

PREȘEDINTE

Valer Dornean
Valer DORNEAN

București

Nr. 647/30.06.1999